

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/7/2024
Identifikačné číslo spisu:	1323200193
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1323200193.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej v spore žalobcu ZIPO, spol. s r.o., Tomášovská 57, Nová Dedinka, IČO: 35 972 106, právne zastúpeného JUDr. KLUČKOVÁ, advokátka s.r.o., Pluhová 29, Bratislava, IČO: 36 864 242, proti žalovanému I&P Company Limited s.r.o., Račianska 41, Bratislava, IČO: 46 471 804, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Pavlovič, s.r.o., Dunajská 12, 81108 Bratislava, IČO: 47 238 526, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, v konaní o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. apríla 2023 č. k. 3Cob/42/2023-93, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj „okresný súd" alebo „súd prvej inštancie"), ako súd prvej inštancie, uznesením č. k. 23Cb/6/2023-54 zo dňa 18. januára 2023, vo výroku I. rozhodol, že zriaďuje záložné právo na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému vo výške 29 046,66 eura, ktorá vznikla titulom neuhradenej ceny diela za zhotovené dielo, ktorá je uplatnená v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica v upomínacom konaní pod číslom konania 40Up//2022, a to na nehnuteľnosti žalovaného nachádzajúcich sa v okrese Y., obec Y., katastrálne územie Y., evidovaným na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Y., katastrálnym odborom, a to k pozemku parc. reg. „C" č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m2, pozemku parc. reg. „C" č. XXXX - záhrada o výmere XXX m2, stavby - záhradná chata s celoročným užívaním súp. č. XXXX postavenej na pozemku parc. reg. „C" č. XXXX. Vo výroku II. rozhodol, že zriaďuje záložné právo na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému vo výške 29 046,66 eura, ktorá vznikla titulom neuhradenej ceny diela za zhotovené dielo, ktorá je uplatnená v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica v upomínacom konaní pod číslom konania 40Up//2022, a to k nákladnému motorovému vozidlu značky MERCEDES-BENZ, VIN číslo: B evidenčné číslo: U. XXXI., farba: modrá, rok výroby XXXX vo vlastníctve žalovaného. Vo výroku Z.. rozhodol, že žalovaný je

povinný nahradiť žalobcovi trovy konania o návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia v rozsahu XXX%.

1.1. V odôvodnení svojho rozsudku okresný súd uviedol, že dňa 13. januára 2023 bol súdu doručený návrh žalobcu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým sa domáhal zriadenia záložného práva na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému vo výške 29 046,66 eura, ktorá vznikla titulom neuhradenej ceny za zhotovené dielo, ktorá je uplatnená v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica v upomínacom konaní pod číslom konania 40Up//2022, a to na nehnuteľnosti žalovaného nachádzajúcich sa v okrese Y., obec Y., katastrálne územie Y., evidovaným na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Y., katastrálnym odborom, a to k pozemku parc. reg. „C“ č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m², pozemku parc. reg. „C“ č. XXXX - záhrada o výmere XXX m², stavby - záhradná chata s celoročným užívaním súp. č. XXXX postavenej na pozemku parc. reg. „C“ č. XXXX (ďalej aj „nehnuteľnosť“) a zriadenia záložného práva na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému vo výške 29 046,66 eura, ktorá vznikla titulom neuhradenej ceny za zhotovené dielo, ktorá je uplatnená v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica v upomínacom konaní pod číslom konania 40Up/802/2022, a to k nákladnému motorovému vozidlu značky MERCEDES-BENZ, VIN číslo: B evidenčné číslo: U. XXXI., farba: modrá, rok výroby 2008 vo vlastníctve žalovaného (ďalej aj „motorové vozidlo“).

1.2. Žalobca návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodnil tým, že žalobca na jednej strane ako zhotoviteľ a žalovaný na strane druhej ako objednávateľ uzatvorili ústnu zmluvu o dielo v zmysle ust. § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorej predmetom bolo vykonanie rekonštrukčných interiérových a exteriérových stavebných prác a naviac prác na „rodinnom dome pri Y. H. v Y.“ (zápis na LV č. XXXX, katastrálne územie Y.) v zmysle odsúhlasených orientačných cenových ponúk pre interiérové a exteriérové práce zo dňa 11. marca 2019. Žalobca predmetné objednané rekonštrukčné práce riadne a včas vykonal a prostredníctvom písomných preberacích protokolov ich odovzdal žalovanému, pričom žalovaný voči rozsahu a kvalite vykonanej rekonštrukcie na rodinnom dome nemal žiadne výhrady. Žalovaný napriek viacerým prísľubom na zaplatenie dlžnej sumy za rekonštrukciu (dokonca napriek písomnej Dohode o splátkach zo dňa 13. decembra 2021, kedy v dôsledku nedodržania ani prvej zo splátok dohodnutý splátkový kalendár stratil účinnosť) svoj dlh voči žalobcovi do dňa podania návrhu ani sčasti nesplnil. Žalobca sa svojho nároku vyplývajúceho mu z faktúry domáha súdnou cestou v upomínacom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 40Up/802/2022, v ktorom bol dňa 9. júna 2022 vydaný platobný rozkaz, ktorým bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie 29 046,66 eura s príslušenstvom v prospech žalobcu. Voči platobnému rozkazu bol zo strany žalovaného podaný odpor zo dňa 27. júna 2022, ktorý bol uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 40Up/802/2022 zo dňa 7. októbra 2022 odmietnutý. Voči predmetnému uzneseniu žalovaný podal sťažnosť zo dňa 28. októbra 2022, o ktorej Okresný súd Banská Bystrica rozhodol uznesením sp. zn. 40Up/802/2022 zo dňa 7. novembra 2022 tak, že uznesenie o odmietnutí odporu bolo zrušené a vec vrátená súdnemu úradníkovi na nové rozhodnutie, pričom do dňa podania návrhu nebol vo veci uskutočnený ďalší úkon. V uznesení o sťažnosti konajúci súd uviedol, že vecné odôvodnenie odporu žalovaného voči platobnému rozkazu vzhliadol len v argumentácii žalovaného o tvrdení čiastočnej úhrade žalobcovho nároku vo výške 5 000 eur, ktorú mal žalovaný doložiť listinným dôkazom, pričom konajúci súd uviedol, že súd v rámci upomínacieho konania však už argumentáciu vo vecne odôvodnenom odpore ďalej neskúma, t.j. neposudzuje jej pravdivosť, resp., či môže priniesť žalovanému úspech v ďalšom konaní. Ako vyplýva z LV č. XXXX, katastrálne územie Y. predmetné nehnuteľnosti sú zaťažené viacerými záložnými právami, exekučným záložným právom, ako aj viacerými katastrálnymi konaniami o do dnešného dňa nezrealizovaných zápisoch - sudcovské, exekučné, daňové, ktoré nie sú zapísané a sú v stave prerušeného konania po lehote.

1.3. Okresný súd ustálil, že žalobca ako navrhovateľ zabezpečovacieho opatrenia svojím návrhom na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia osvedčil predpoklady na vydanie ním navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia, pretože preukázal predloženými dôkazmi podľa ust. § 343 ods. 1 a § 326 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), že zo správania žalovaného, ktoré podstatnou mierou negatívne mohlo znížiť hodnotu jeho majetku, práv alebo iných majetkových hodnôt, možno vydedukovať okolnosti odôvodňujúce obavu, že by výkon žalobcom uplatnenej pohľadávky mohol byť ohrozený z dôvodu takéhoto správania sa žalovaného voči jeho pohľadávke. Súdu prvej inštancie bolo jednoznačne a hodnoverne zo strany žalobcu preukázané, že žalovaný

vzhľadom na neustále zriaďovanie záložných práv na svojom nehnuteľnom majetku v prospech tretích subjektov v nezistiteľnej výške vzbudzuje obavu, že by prípadný budúci výkon rozhodnutia mohol byť zmarený kvôli neustále sa znižujúcej hodnote jeho majetku.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného, uznesením zo dňa 26. apríla 2023 č. k. 3Cob/42/2023-93, uznesenie okresného súdu zo dňa 18. januára 2023 potvrdil a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

2.1. Po preskúmaní veci sa podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový stav a dôvodnosť podaného návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, skonštatoval správnosť skutkových a právnych dôvodov uznesenia okresného súdu a na doplnenie uviedol, že žalobca v súlade s § 325 ods. 1 CSP osvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Zdôvodnil, že zmyslom neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia je aj tá skutočnosť, že v prípade jeho nariadenia sa má zabezpečiť taký stav, bez nariadenia ktorého by tento nebolo možné dosiahnuť v prípade úspechu žalobcu v konaní vo veci samej. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Ohľadom posúdenia potreby neodkladnej úpravy pomerov strán, obavy ohrozenia prípadnej exekúcie, ako aj nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy na strane žalobcu sa odvolací súd plne stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie. Rovnako odvolací súd na základe obsahu spisu a tvrdených skutočností posúdil osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a dospel k názoru, že návrh je dôvodný. Uviedol, že osvedčenie ohrozenia prípadnej exekúcie je potrebné posudzovať aj vo vzťahu ku konaniu žalovaného a teda, či vykonáva nejaké kroky alebo sa správa, alebo postupuje tak, že tento postup môže u žalobcu vzbudiť dôvodné obavy, že prípadná exekúcia môže byť ohrozená. Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie skonštatoval, že žalobca potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia osvedčil.

2.2. Odvolací súd uzavrel, že žalovaným tvrdené skutočnosti neboli hodnoverným spôsobom osvedčené, navrhované zabezpečovacie opatrenie nespôsobí medzi stranami zjavne nevyvážený stav, odvolanie žalovaného je nedôvodné, a preto napadnuté uznesenie ako vecne správne v súlade s § 387 ods. 1, 2, CSP potvrdil. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, prípustnosť ktorého odvodzuje od ust. § 420 písm. f) CSP, tvrdiac, že rozhodnutia súdov oboch inštancií sú nepreskúmateľné, založené na nesprávnych skutkových zisteniach, pričom súdy neprihliadli na viaceré argumenty žalovaného. Dovolateľ nesúhlasí so súdmi oboch inštancií, keď tieto konanie žalovaného vyhodnotili tak, že pohľadávka žalobcu je ohrozená, a preto nemohol byť naplnený ani účel zriadenia zabezpečovacieho opatrenia a toto bolo vydané v rozpore so zásadou proporcionality. Súd prvej inštancie a odvolací súd rozhodli podľa dovolateľa arbitrárne a jednostranne sa priklonili k tvrdeniam žalobcu, ktorý svoje tvrdenia o potrebe zriadenia zabezpečovacieho opatrenia nijak neosvedčil. Existencia zriadených záložných práv na predmetnej nehnuteľnosti nemohla byť podľa žalovaného súdmi vyhodnotená ako kroky žalovaného, ktoré by smerovali k zmenšovaniu jeho majetku. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. apríla 2023 č. k. 3Cob/42/2023, ako aj uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 18. januára 2023 č. k. 23Cb/6/2023 v zmysle ustanovenia § 449 CSP zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo, aby vo veci sám rozhodol, a návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že v celom rozsahu nesúhlasí s podaným dovolaním, má za to, že dovolanie nie je založené na zákonom dovolacom dôvode v zmysle § 420 CSP, vôbec nie sú splnené podmienky žalovaným namietaného dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f) CSP a napádané

uznesenie odvolacieho súdu považuje za vecne správne, založené na správnom právnom posúdení veci a vydané v zákonnom súdnom konaní bez akéhokoľvek náznaku porušenia procesných práv žalovaného.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“), ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal spor a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c) CSP).

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

7. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu, ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

10. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

11. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým dovolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Rozhodnutie vo veci samej je preto také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili. Charakteristickým znakom pre rozhodnutie vo veci samej je, že zakladá prekážku veci rozhodnutej (§ 230 CSP), na rozdiel od rozhodnutia nemeritórneho, ktoré takéto účinky nemá.

12. Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, môžu byť rozhodnutiami vo veci samej, alebo aj procesné rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, ale neriešia vec samu, vec sama nebola prejednaná (napr. zastavenie konania pre neexistenciu procesných podmienok; pre späťvzatie žaloby, odvolania; pre

neodstránenie väd podania; odmietnutie podania; odmietnutie odvolania a pod.).

13. V prvom rade dovolací súd pri skúmaní prípustnosti dovolania vychádzal z toho, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, vydané v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pričom dôkladné skúmanie povahy napadnutého rozhodnutia (či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej, alebo, ktorým sa konanie končí) považoval za kľúčový aspekt pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania. Dovolací súd preto v preskúmvanej veci zisťoval, či uznesenie odvolacieho súdu o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, napadnuté dovolaním, je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f) CSP.

14. Inštitút zabezpečovacieho opatrenia a obdobne aj inštitút neodkladného opatrenia sú tzv. osobitné procesné postupy - opatrenia upravené Civilným sporovým poriadkom. Nariadením zabezpečovacieho opatrenia vzniká sudcovské záložné právo, ktoré síce nie je podmienené právoplatným skončením veci, ale bez meritórneho rozhodnutia stráca zmysel (§ 343 ods. 3 CSP).

15. Nakoľko v prípade zabezpečovacieho opatrenia ide o obdobný inštitút ako pri neodkladnom opatrení, vzťahuje sa naň rovnaký režim, týkajúci sa prípustnosti dovolania. To môže byť prípustné iba z dôvodov zmätočnosti podľa § 420 CSP, a len v prípade, ak rozhodnutie o zabezpečovacom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej za predpokladu, že samotné takéto rozhodnutie kumuluje vec samu. Ide o prípady návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia po skončení konania vo veci (meritórnom rozhodnutí) alebo ojedinele rozhodnutie o takomto návrhu pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba vo veci samej a samotné zriadenie záložného práva postačuje na úpravu pomerov strán sporu/účastníkov konania. Takéto konanie v oboch prípadoch končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Tieto právne náhľady sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (viď publikáciu Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1086 a 1154 až 1164).

16. V danej súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň upriamuje pozornosť aj na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. júna 2018 sp. zn. 4Obdo/66/2017, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 76/2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11. októbra 2017 sp. zn. 3Cdo/157/2017, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 21/2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. marca 2019 sp. zn. 5Cdo/154/2018 a tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. júna 2017 sp. zn. 8Cdo/83/2017).

17. Žalovaný dovolaním napadol uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 18. januára 2023, ktorý vo výroku I. rozhodol, že zriaďuje záložné právo na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému vo výške 29 046,66 eura, ktorá vznikla titulom neuhradenej ceny diela za zhotovené dielo, ktorá je uplatnená v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica v upomínacom konaní pod číslom konania 40Up//2022, a to na nehnuteľnosti žalovaného nachádzajúcich sa v okrese Y., obec Y., katastrálne územia Y., evidovaným na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Y., katastrálnym odborom, a to k pozemku parc. reg. „C“ č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m², pozemku parc. reg. „C“ č. XXXX - záhrada o výmere XXX m², stavby - záhradná chata s celoročným užívaním súp. č. XXXX postavenej na pozemku parc. reg. „C“ č. XXXX a vo výroku II. rozhodol, že zriaďuje záložné právo na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému vo výške 29 046,66 eura, ktorá vznikla titulom neuhradenej ceny diela za zhotovené dielo, ktorá je uplatnená v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica v upomínacom konaní pod číslom konania 40Up//2022, a to k nákladnému motorovému vozidlu značky MERCEDES-BENZ, VIN číslo: B evidenčné číslo: U.XXI., farba: modrá, rok výroby 2008 vo vlastníctve žalovaného. Vo výroku III. okresný súd rozhodol, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania o návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia v rozsahu 100%.

17.1. Najvyšší súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že tak z obsahu spisu, ako aj zo znenia výrokov rozhodnutí súdov je zrejmé, že žalobca sa návrhom na vydanie zabezpečovacieho opatrenia domáhal

zriadenia záložného práva na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému vo výške 29 046,66 eura, ktorá vznikla titulom neuhradenej ceny za zhotovené dielo, ktorá je uplatnená v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica v upomínacom konaní pod číslom konania 40Up/802/2022, v ktorom bol dňa 9. júna 2022 vydaný platobný rozkaz, ktorým bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie 29 046,66 eura s príslušenstvom v prospech žalobcu. Voči platobnému rozkazu bol zo strany žalovaného podaný odpor z 27. júna 2022, ktorý bol uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 40Up/802/2022 zo dňa 7. októbra 2022 odmietnutý. Voči predmetnému uzneseniu žalovaný podal sťažnosť zo dňa 28. októbra 2022, o ktorej Okresný súd Banská Bystrica rozhodol uznesením sp. zn. 40Up/802/2022 zo dňa 7. novembra 2022 tak, že uznesenie o odmietnutí odporu bolo zrušené a vec vrátená súdnemu úradníkovi na nové rozhodnutie, pričom do dňa podania návrhu v predmetnej veci nebol vo veci uskutočnený ďalší úkon. Dovolací súd preto konštatuje, že tak pred, ako aj po rozhodnutí o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, konanie vo veci samej pokračuje, a to na Okresnom súde Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 40Up/802/2022.

18. Keďže v danom prípade nejde o rozhodnutie vo veci samej (ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí), nakoľko ide o rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v prípade, kedy sa vo veci samej naďalej koná, nie je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné.

19. Vzhľadom na uvedené dovolací súd procesne neprípustné dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. c) CSP bez skúmania, či v konaní došlo k ním namietanej procesnej nesprávosti.

20. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.